עַל שְׁנֵי אֲבִיו וַיִּבְךְּ עָלָיו וַיִּשַּׁק לוֹ וַיָּרֶב
יוֹסֵף אֶת עֲבָדָיו אֶת הָרֹפְאִים לַחְנֹט אֶת
אֲבִיו וַיַּחַנְטוּ הָרֹפְאִים אֶת יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלְאוּ
לוֹ אַרְבָּעִים יוֹם כִּי כֵן יִמְלְאוּ יְמֵי הַחֲנֻטִים
וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ מִצְרַיִם שִׁבְעִים יוֹם וַיַּעַבְרוּ יְמֵי
בְכִיתוֹ וַיְדַבֵּר יוֹסֵף אֶל בֵּית פַּרְעֹה לֵאמֹר
אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֵיכֶם דַּבְּרוּ נָא בְּאָזְנֵי
פַרְעֹה לֵאמֹר אָבִי הִשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר הִנֵּה
אָנֹכִי מֵת בְּקִבְרִי אֲשֶׁר כָּרִיתִי לִי בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
שָׁמָּה תִּקְבְּרֵנִי וְעַתָּה אֶעֱלֶה נָּא וְאֶקְבְּרָה אֶת
אָבִי וְאָשׁוּבָה וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה עֲלֵה וְקְבֹר אֶת
אָבִיךָ כַּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעֶךָ וַיַּעַל יוֹסֵף לִקְבֹּר
אֶת אָבִיו וַיַּעֲלוּ אִתּוֹ כָּל עַבְדֵי פַרְעֹה זִקְנֵי
בֵיתוֹ וְכֹל זִקְנֵי אֶרֶץ מִצְרָיִם וְכֹל בֵּית יוֹסֵף
וְאֶחָיו וּבֵית אָבִיו רַק טַפָּם וְצֹאנָם וּבְקָרָם
עָזְבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיַּעַל עִמּוֹ גַּם רֶכֶב גַּם
פָּרָשִׁים וַיְהִי הַמַּחֲנֶה כָּבֵד מְאֹד וַיָּבֹאוּ עַד
גֹּרֶן הָאָטָד אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ שָׁם
מִסְפֵּד גָּדוֹל וְכָבֵד מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאָבִיו
אֵבֶל שִׁבְעַת יָמִים וַיַּרְא יוֹשֵׁב הָאָרֶץ
הַכְּנַעֲנִי אֶת הָאֵבֶל בְּגֹרֶן הָאָטָד וַיֹּאמְרוּ
אֵבֶל כָּבֵד זֶה לְמִצְרָיִם עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ
אָבֵל מִצְרַיִם אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיַּעֲשׂוּ
בָנָיו לוֹ כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּם וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ בָנָיו

אַפֵּי זַכְיָהִי וּבְכָת עֲלוֹהִי וְנַטְרִיךְ
לֵיהּ וְגַמֵּיר יוֹסֵף יָת עֲבָרוֹהִי יָת
אַסְוָתָא לְמִחְנַט יָת אֲבוֹהִי וְחַנְטוּ
אָסְוָתָא יָת יִשְׂרָאֵל וְשַׁלִּימוּ לֵיהּ
אַרְבְּעִין יוֹמִין אֲרֵי כֵּן שַׁלְמִין יוֹמֵי
חֲנוּטַיָּא וּבְכוֹ יָתֵהּ מִצְרָאֵי שִׁבְעִין
יוֹמִין וְעַבְרוּ יוֹמֵי בְּכוּתֵיהּ וּמַלִּיל
יוֹסֵף עִם בֵּית פַּרְעֹה לְמֵימַר אִם
כְּעַן אַשְׁכַּחְתִּ רַחֲמִין בְּעֵינֵיכוֹן
מַלִּילוּ בְּאָזְנֵי פַרְעֹה לְמֵימַר
אֲבִי אַשְׁבְּעַנִי לְמֵימַר הָא אֲנָא קָיֵם עַל
לְמֵימַר הָא אֲנָא בָּאִית בִּקְבָרִי
דִּי יָתֵקִינִת לִי בְּאַרְעָא דְּכְנָעַן
תַּמָּן תְּקַבְּרִנַּנִי וּכְעַן אֶסַּק כְּעַן
וְאֶקְבַּר יָת אֲבָא וְאָתוּב וַאֲמַר
פַּרְעֹה סַק וּקְבַר יָת אֲבוּךְ כְּמָא
דְּאַשְׁבָּעָךְ וְסַלִּיק יוֹסֵף לְמִקְבַּר יָת
אֲבוֹהִי וְסַלִּיקוּ עִמֵּיהּ כָּל עַבְדֵי פַּרְעֹה
סָבֵי בֵיתֵיהּ וְכָל סָבֵי אַרְעָא דְּמִצְרָיִם
וְכָל בֵּית יוֹסֵף וְאַחְוֹהִי וּבֵית אֲבוֹהִי
לְחוֹד טַפְלְהוֹן וְעָנְדָּנָן וְתוֹרֵיהוֹן
שַׁבְקוּ בְּאַרְעָא דְּגֹשֶׁן וְסַלִּיקוּ
עִמֵּיהּ אַף רְתִיכִין אַף פָּרָשִׁין
וַהֲוָה מַשְׁרִיתָא סַגִּיאָה לַחֲדָא
וַאֲתוֹ עַד בֵּית אִדְדָּא דְּאַטָּדָא
בְּעִבְרָא דְיַרְדְּנָא וְסַפְּדוּ תַּמָּן
סְפֵד רַב וְתַקִּיף לַחֲדָא וְעָבַד
לַאֲבוֹהִי אֲבֵילָא שִׁבְעָא יוֹמִין
וַחֲזָא יָתֵב אַרְעָא כְּנַעֲנָאָה יָת
אֲבֵילָא בְּבֵית אִדְדָּא דְּאַטָּדָא וַאֲמָרוּ
אֲבֵל תַּקִּיף הָדֵין לְמִצְרָאֵי עַל כֵּן
קְרָא שְׁמֵהּ אָבֵל מִצְרַיִם דִּי בְּעִבְרָא
דְיַרְדְּנָא וְעָבְדוּ בְנוֹהִי לֵיהּ כֵּן כְּמָא
דְּפַקִּידָנוּן וְנַטְלוּ בְּלוֹהִי לְאַרְעָא
דְכְנָעַן וְקָבְרוּ יָתֵהּ בְּמְעָרַת חַקְלָא
כְּפֵלְתָּא דִּיזְבֵּן אַבְרָהָם יָת חַקְלָא
לַאֲחֻזַּת קְבוּרָא מִן עֶפְרוֹן חִתָּאָה

תסת אשתן
ייע אין שע
יזל שמע

עיר ס׳ יהיה מתנין איטתרא איטתרי
שוי שרים כן על שם שחורין יהיה סמוך בקר
אכן נמרו ונו׳ פרקות שבירבי יקבה עבדורין
פרקות שבירבי שוק הוויי לפי שהמטות טולין
והלכך עד סוף גבולי גבולות עולם שטח לימטות
יהיה שלו ויעברים ויגמרת עד אחרון שבהן
יעלם. שם ופר עת יאה וקיימה שמה ועבדה
מה מלא כיוי ק ליברהם וליצחק ולאברהם מה
לו ית עני ועיה ועמה ועבדה יע כיוי
יות כל מאיין אשר ישוי בלבבי. ליתך כולך תהיין
יתין את כל חיליה ואקוניתי עמך ואת חייל
ישראל. ישמעאל ואחלמך שלח יעבד אבך מא
אשר נשבע אברהם ויהוי. לשון הדיוט שיזוחב
עד אשר. יהי והגבעה. תיאת אשתלף בלע.
ך ויהי מתנה בן פירח: עד דאמות. עד דיעב
מלאכיהם לכה ונגזל דיהוה תעניו לבני
הויה יתקיים טלן לאשתי יוסף. עשו אחיו.

שרים. יהי יהיה מתנין איטתרא איטתרי
שוי שרים כן. על שם שחורין יהיה סמוך בקר
אכן נמרו. ונו׳ פרקות שבירבי יקבה עבדורין
פרקות שבירבי. שוק הוויי. לפי שהמטות טולין
והלכך עד סוף גבולי גבולות עולם. שטח לימטות
יהיה שלו ויעברים ויגמרת. עד אחרון שבהן
יעלם. שם ופר עת יאה וקיימה שמה ועבדה
מה מלא כיוי ק ליברהם וליצחק ולאברהם מה
לו ית עני ועיה ועמה ועבדה יע כיוי
יות כל מאיין אשר ישוי בלבבי. ליתך כולך תהיין
יתין את כל חיליה ואקוניתי עמך ואת חייל
ישראל. ישמעאל ואחלמך שלח יעבד אבך מא
אשר נשבע אברהם. יהוי. לשון הדיוט שיזוחב
עד אשר. יהי והגבעה. תיאת אשתלף בלע.
ך ויהי מתנה בן פירח: עד דאמות. עד דיעב
מלאכיהם לכה ונגזל דיהוה תעניו לבני
הויה יתקיים טלן לאשתי יוסף. עשו אחיו.

כן היה נוהגין. ואיכ איכא
לשון סעודה. כמו שמעוסיו
שהוא לשון הושיבו וכן לפנו
משם ואינם שהוא כמו
הוי מן. יולא טושין הזיון
והושיבו על. ידי אחרי
ולשון שהו ראו וכן א
מיוליסס הוין. משוחרי
עצמן עדיין ערומים ואינם
נעשו אנשי ריב וקן לגזן
ישבו יחד. כמו בראשונה
תרגומו של אונקלוס ובקהודין
בעלי חיצים. שלשונם כתין
ותרגמו לשון חטי החיצה
יורקן שהיו רוצין לחלק עמהן
שלה: ותשב כלומן שהיססה
בחזק. קשתן חזקה. ויפן
זכרונן. זו היא נשיטת עסת
על ידו. לשון והנשופן זיות
היתה לוחות הן שהיו
אבני יעקב. ומשם עלו לחזות
ריבה אבן ישר. עיקרן של
ישרי. לשון אבן תאשדה.
לשון מלטות ומוקלוסין.
קוין כך תקעו ותשב ותבת
בהון עבותה. הקלועות אשר
חלם להם על דקיים יוזיתן
בסיתרי. תוספת הואות לשון
הערבי שבאקיון ושו׳
זו קפנו יוחנה תרגום ס ל
בואיק קשתן וק לשון הכתוב
על הערבי וכ ותשב עבויתן
בשבל שהיתן שוחק היתה
לך קשת והשבה: כבן איתיא
דהב. לך ויפו זהוש לשון
עץ. איק ישר. לשון עריין
אפוק. אבהן ובנן. יעקב
וכבנן. ורבותינו דרשו. ותשב
בן לקוין: מן אבוד היפה לך
ויתה והוון יעריך ואת שרי
ועם הק היה לכך כשהו
שמעת לקולי אחותיך:
והוא יברך ברכת שדים
ורחם. ברכתי לאכזך
ומזיוהק ין. יתברכו ן
מולדים והעלות שיה ו
הזרעים מזריעים עיפה ראשה
להדין. והעדות ואיטלוית
ראש שלהן. והפיל עפריהן

שעשוי בסתות בהדן ומדיותן פלישתי. ועגב
יחק שלו ון. משתשקע שמשן של שישחו
על ידי נסכי נעך שיגוס ובבל יחק שלו
מדרכי ואסתר שהם מכוונין יחלקו אותכם!!
הון. שלו הנה בית חזון נסתי לישתי ושוקל
תרגמין על שלו הסהדים בקדשי הוקדש:
וזיות אשר דבר להם אביהם כך אתם
וקלו ישאלו שלו בירכן אלו קיעקין. אלאק
פיריסין. וזיות אשר דבר להם אביהם. מה
שמוזר מענינן יקו שלא בירך ליהוה ושיעל
יהי. תל לו ויברך אותם. כולם בשמעון.
כבסמן. בברכה העבירה לבו של אחד כך
אותם לא אמרה לו לו אלא איש אשר כבסמן
כך אותן. וזה הלו לו כך אותם. לפי שענק
ליהודה נבורתן של אויבים ולבניו חטיפתן
של חיה. ולעקדתו. קלותן של איל. יסל שלו
כלון כולן בכל הסיפות כולהו. כך אותם
נאמרו. על שמעוני. על שם שאכזרים. המטות

מלוקוס נשתן שיטאמיסת
נטען עבירת שהן ושון השנה
מה אין איש מאמין. אות זכרה
אומנם אל יהי בנך. ביומסה
את תעניות מארן. הלעיתה לבת
ויפה הנשואים. ביומסה אותן
ול אפיסה מיאורה מה יהיה אין.
מיי׳ל הכתוב אומרו אבותיך
ואין. הכתוב אומרו. ויעש יוסף
ויהיה לו שומרה בן שמה יעקב
עין איך ישר. לשון עריין
אפוק. אבהן ובנן. יעקב
וכבנן. ורבותינו דרשו. ותשב
בן לקוין: מן אבוד היפה לך
ויתה והוון יעריך ואת שרי
ועם הק היה לכך כשהו
שמעת לקולי אחותיך:
והוא יברך ברכת שדים
ורחם. ברכתי לאכזך
ומזיוהק ין. יתברכו ן
מולדים והעלות שיה ו
הזרעים מזריעים עיפה ראשה
להדין. והעדות ואיטלוית
ראש שלהן. והפיל עפריהן